

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/109/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713206573
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ilgová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5713206573.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Ilgovou v právnej veci navrhovateľky: Q.. U. S., V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., ul. V. XXXX/X, právne zastúpená JUDr. Gabrielou Reichovou, advokátkou so sídlom Vajanského nám. 2, Martin, proti odporcovi: H.. E. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., ul. K. X, v konaní o určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky mesačným výživným vo výške 200,- € počnúc dňom 29.04.2013, ďalej vždy do každého 20. dňa toho ktorého mesiaca k jej rukám.

Dlh na výživnom od 29.04.2013 do 31.08.2013 vo výške 813,20 € je povinný odporca zaplatiť navrhovateľke k jej rukám do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, ktorý bol súdu doručený dňa 29.04.2013, navrhovateľka žiadala, aby súd zaviazal odporcu, ktorý je jej manželom, aby jej platil manželské výživné z dôvodov, že sú v platnom manželstve, žijú oddelene pre nezhody, ktoré si nedokázali k obojstrannej spokojnosti vyriešiť. Vo svojej opatere má maloletú dcérku, a keďže jej manžel finančne neprispieva a je odkázaná len na príjmy, ktoré má z titulu čerpania rodičovskej dovolenky formou rodičovského príspevku a rodinných prídavkov na maloletú dcérku, nepostačujú na krytie jej základných životných potrieb.

Odporca navrhoval návrh zamietnuť s poukazom na tú skutočnosť, že manželka opustila spoločnú domácnosť, aj keď nepopieral tú skutočnosť, že sú medzi nimi určité nedorozumenia a nezhody, ktoré zatiaľ nedokázali spoločne vyriešiť. Poprel, že by si vyživovaciu povinnosť voči dcérke neplnil a takisto finančne nepomáhal manželke. Pre dcéru zakúpil takisto potrebné veci a do dnešného dňa, ako sa vyjadril, nakúpil pre dcéru potraviny, oblečenie, hračky, hygienické potreby v celkovej výške 1 800,- €. Prosil viackrát manželku, aby sa aj s dcérou vrátili k nemu a skúsili obnoviť spolužitie, avšak v tomto smere mu nedala žiadnu šancu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi v spise sa nachádzajúcimi, a to najmä sobášnym listom, rodným listom dieťaťa, potvrdením o poberaní rodičovského príspevku za rok 2012, potvrdením o poberaní prídavku na dieťa zo dňa 28.08.2012, potvrdením o nemocenských dávkach za obdobie od 01.06.2011 do 29.02.2012, výpisom z Obchodného registra pre obchodnú spoločnosť JHS, s.r.o., potvrdeniami o nákupe vo veľkosklade v súvislosti s kúpou hygienických potrieb pre maloleté dieťa, daňovým priznaním odporcu ako fyzickej osoby za

kalendárny rok 2012, potvrdením Daňového úradu Martin zo dňa 11.07.2013 pre daňový subjekt JHS, s.r.o., oznámením B. O. v súvislosti s vedením účtov a ich stavom ku dňu 09.09.2013 pre odporcu, výpisom z Obchodného registra pre obchodné meno Q.. H. G., s.r.o., zo spisu 20P/349/2012 najmä s uznesením na č. I. 124 zo dňa 05.08.2013 o nariadení predbežného opatrenia a ďalej zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 06.09.2012, potvrdením firmy JHS, s.r.o. a čestným vyhlásením zo dňa 26.08.2013, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou uvedeného súdneho spisu, zistil nasledovný právny stav:

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci sú v platnom manželstve, ktoré uzatvorili dňa 05.03.2011. Z uvedeného manželstva majú maloletú dcéru, nar. XX.XX.XXXX. Z výpovedí účastníkov súd konštatoval, že títo nežijú v spoločnej domácnosti, nevytvárajú ucelenú rodinu, a to z dôvodu, že medzi nimi došlo k nedorozumeniam, ktoré nedokázali odstrániť, a ktoré ich vedú k oddelenému spolužitiu.

Navrhovateľka aj s maloletou dcérou býva u svojich rodičov, a keďže nemá dostatok finančných prostriedkov, poberá len rodičovský príspevok vo výške 194,70 € a prídavok na dieťa vo výške 22,54 € mesačne. Nepostačuje jej tento príjem na zabezpečenie stravy a štandardných výdavkov spojených s jej osobou, a preto navrhla, aby súd zaviazal odporcu platiť mesačne 200,- € na jej osobu. Odporca býva v rodinnom dome a nezaujíma sa o to, či má finančné prostriedky na úhradu výdavkov spojených s maloletou dcérou a jej osobou.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach, sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení požiadavka, aby manželia mali rovnakú životnú úroveň je zdôvodnená ich rovnakým postavením v manželstve, rodine a v spoločnosti a vyplýva aj z ich rovnakých práv a povinností. Hoci manželia zabezpečujú potreby rodiny podľa svojich schopností a možností, ktoré nemusia byť a spravidla ani nie sú rovnaké, podieľajú sa rovnakou mierou na hospodárskych výsledkoch svojej činnosti a majú preto tiež právo na rovnakú životnú úroveň.

Finančná situácia navrhovateľky v čase rozhodovania súdu nie je priaznivá, pretože súčasný príjem nekryje ani jej potreby, ani potreby dcéry, naopak, odporca má vlastný príjem z pracovnej činnosti a aj keď finančne neprispieval na maloletú dcéru, bol poberateľom daňového bonusu na dieťa. Súd konštatoval, že odporca je znalcom podnikajúcim podľa osobitného predpisu, živnostníkom a súčasne aj konateľom JHS, s.r.o., Martin, v ktorej bol až do 11.10.2012 jediným spoločníkom. Tak, ako tunajší súd konštatoval v konaní 20P/349/2012, prečo z uvedenej firmy odišiel a za akých okolností previedol svoj obchodný podiel, nevedel uviesť. Rodinný dom, v ktorom býva, je jeho vlastníctvom a podľa vyjadrení účastníkov

súdneho sporu nemá okrem maloletej dcéry iné vyživovacie povinnosti. Z listinných dôkazov mal súd preukázané, že účastníci konania, aj keď sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti, a to od narodenia maloletej dcéry. Matka s maloletou býva v rodinnom dome svojich rodičov. Je poberateľkou rodičovského príspevku od februára 2012, ktorý poberá vo výške 199,60 € a prídavok na dieťa 23,10 €.

Odporca je od 01.01.2004 živnostník s viacerými predmetmi podnikania, od 29.03.2007 je konateľom spoločnosti JHS, s.r.o., v ktorej bol od 08.04.2007 do 11.10.2012 jediný spoločník a zároveň je súdnym znalcom v odbore ekonomika, odvetvie kontroly.

Súd po vykonanom dokazovaní a zvážení všetkých vykonaných dôkazov a ich vyhodnotení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku potom, keď konštatoval, že návrh navrhovateľky je právne opodstatnený a stotožnil sa tak so skutkovými tvrdeniami a dôvodmi jej návrhu. Nemal pochybnosti o tom, že medzi účastníkmi sú určité nezhody, ktoré nedokázali doteraz odstrániť, žijú oddelene. Keďže odporca si dobrovoľne neplní vyživovaciu povinnosť voči svojej manželke, učinil tak súd a zaviazal ho platením výživného vo výške 200,- € mesačne na jej osobu. Pri výške výživného súd zohľadnil aj ďalšiu jeho vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcérke O. O., na ktoré výživné bol zaviazaný predbežným opatrením mesačne sumou 100,- € od 09.07.2013 platiť toto výživné k rukám matky. Za daného stavu vzhľadom na zistené úspory, ktoré sa nachádzajú na účtoch odporcu, ktoré boli súdu poskytnuté z B. O. O. so stavom ku dňu 09.09.2013, je v jeho reálnych schopnostiach a možnostiach platiť manželské výživné na navrhovateľku vo výške 200,- € mesačne, a to aj bez ohľadu na akýkoľvek ďalší iný príjem, ktorý by sa preukázal. V tejto súvislosti súd neakceptoval tvrdenie odporcu, ktorý deklaroval, že ako konateľ firmy JHS, s.r.o. nepoberá príjem z uvedenej činnosti, súd vyhodnotil ako jeho slobodné rozhodnutie, avšak v kontexte s ustanovením § 75 ods. 1 Zákona o rodine, takéto jeho rozhodnutie považoval súd za vzdanie sa určitého majetkového prospechu, ktoré malo vplyv aj na dôsledky a ustálenie výšky manželského výživného.

Dlh na výživnom, ktorý vznikol za obdobie od podania návrhu, t. j. od 29.04.2013 do 31.08.2013, bol ustálený sumou 813,20 € (aliquotná čiastka za mesiac apríl: 13,20 €; máj až august vrátane: 800,- €) súd zaviazal tento dlh zaplatiť navrhovateľke v hotovosti do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením v súlade s ust. § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na začatie exekúcie.